

N:o 6-9. 1925.

Ägare: DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING
 Ansvarig utgivare: J. C. N. af KLERCKER
 Redaktör (ad interim): EGIL TORBIÖRN

17:de årgången.

FOTBOLLOPTIMISM – TROTS ALLT.

Sjunger djurgårdsfotbollen på sista versen?

I dessa dagar, då det börjat bra-ka betänkligt bakåt med gamla Djurgårdens en gång så mäktiga fotbollanseende, möter en dagligdags frågor av ungefär ovanstående art. Man är gammal god djurgårdare, följaktligen skär det en djupt i sinnet att snart sagt vart man vänder sig bli beskjuten med dessa giftpilar, avfyra från s. k. presseexperter och kondiskvallergång, från bekanta, bekantas bekanta och obekanta, från vänner och fiender.

Djurgården genomlider en svår pers, hyenorna vältra sig i orgier: snart skola de ju få kalasa på kadavret.

Men, kanske låta de i alla fall höra sitt ömkliga ylande i en smula ogjort väder, kanske slicka de sig om munnen alltför tidigt.

Än har Djurgården inte *spruckit!*

*

När man låtit begravningsklockorna tona över Djurgårdens döen-

de fotboll, har det naturligtvis varit A-laget som fått bestå klangen. Representationsfotbollen har ju också ett slag varit bra nära bristningsgränsen. Inte vid starten, föralldel, till detta vårt andra hundår i Östsvenska serien — då var det uteslutande vivat och klang och jubel från alla håll. Det måste ju låta något, när pojkarna gå åstad och vinna sina två första matcher i serien med 9—0 (Linnéa) och 7—1 (Bollklubben)! Men se'n blev det annat ljud i skällan. 0—2 i tredje matchen (Sundbyberg) f'ck förstas inte hela kören att stämman in i jeremiaderna, ty när det gäller att ta's med Sumpans grönrändiga slitvargar äro ju inte vi djurgårdare vidare bortskämda. Och så hade vi den trösten, att kritiken var fullkomligt enig om — som vanligt mot Sundbyberg! — att det var Djurgården som *spelat* matchen, fast motståndarnas 10-backsystem vunnit segern.

Låt oss emellertid nu draga en slöja över händelserna de närmaste kritiska veckorna efter sundby-

bergssmällen. Och låt oss hoppas, att den lille lede djäkel, som under denna svarta tid regerat Djurgårdens A-lagspojkar, snart må ha flugit sin kos. För tid och evighet!

*

Situationen är mörk, det medges, men varför skola vi onödigtvis måla den ändå svartare, varför kalla den förtvivlad? Äro inte vi alla, som kalla oss djurgårdare, länkar i Sveriges största idrottsförening och gå vi inte om några få månader att fira vår 35-åriga födelsedag? Trettiofem år, tre och ett halvt decennier, över ett tredjedels sekel ha vi kämpat oss fram genom med- och motgångar — vi ha nått en mogen ålder, som bör skänka oss känslan av orygglig styrka.

Tillsammans skola vi begå vårt jubileum med strålände livslust och frejdigt kamphumör, med okuvlig *optimism* — denna ovärderliga tro och känsla av egen styrka, vilken bör och *skall* föra oss mot förnyade framgångar!

Mr X.

HIT OCH DIT.

Det känns kyligt om kvällarna, spar ju dessutom in några kronor på de annars så talrika diplomerna. Så det kanske ej är värt att klaga. När jag tänker på Djurgårdens reservlag är det för övrigt en episod som rinner mig i minnet och som jag tycker är värd att räddas undan förintelsen.

Det i landsorten så eftersökta proffsbollsparkaresällskapet Djurgårdens reservlag var ute på turné i pingstas. Vi hade avrest, i motsats till våra engelska yrkeskamrater, både spelare och direktörer med samma tåg, gästuppträtt i Hallsberg, och slutligen anlant till det natursköna Karlskoga. Där stod folket packat på torget för att få se en skymt av huvudstadens fotbollfenomen. Djurgården hade nämligen till arrangörerna av turnén i Hallsberg utlovat en del förstalagsspelare och Hallsberg hade i sin tur, för att försäkra sig om ett tillräckligt stort tillskott för täckande av turnéutgifterna, lovat Karlskoga flera olympia- och federationsspelare. Vi hade således varit tvungna att lova Hallsbergs-pamparna hålla god ton vid framkomsten till Karlskoga och uppgiva vårt lag som Djurgårdens bästa. Det gjorde vi också med kläm. Hr Folke Jan Jansson, Sveriges s. k. skönaste högerinner, var med i truppen och han trivdes bra i vårt uppreklamerade tillstånd. En okänd man kom fram, lyfte på hatten och sade: "Ursäkta, men inte är väl löjtnant Nordenskjöld med?" "Nordenskjöld, det är jag det", svarade Jan och med en vördsam bugning drog sig mannen tillbaka. Det hejades friskt på Nocke under matchen.

För övrigt är det ganska roligt att turnera på landsbygden. Tänk en liten förtrollad idrottsplats i solnedgången, bekransad av höga björkar, ett vitt staket och en entusiastisk, förväntansfull publik. Det är en idyll som skänker stämning och liv.

Den andra av huvudfamiljerna har icke varit så lycklig i sina gärningar och i stället ramlat ned några pinnhål från året förut. Ja, jag ber om ursäkt men så har det nog varit i alla fall. Nog ha vi varit många därute som sprungit, sparkat och inte minst snackat, men tager man en titt på reservlagens placeringar så är det litet skillnad mot föregående års tre raka. För all del, placeringarna äro ej alls dåliga ändå och föreningen

naturliga boxning, efter Andréns och Wolffens stiland, efter Gurra Bergmans come back och efter Nisse Ramms hårda fighting. Come on.

När man så talar om fighting kommer man att tänka på representationslaget i fotboll. Det är just vad som fattas detta. Vad är det som gjort Djurgården till ett så fruktat namn på fotbollsplanerna? Jo, det är fightinglynnat, den gamla, kända djurgårdsenergien, bollteknik och stil. Men nu är det annorlunda. Bollkontroll och teknik finnes nog ännu, men minst lika viktigt är kondition, ambition och vilja. Är blott viljan tillräckligt stark kommer konditionen och ambitionen som en given följd, men det är den tråkigt nog icke. Det räcker ej att i avklädningsrummet dekretera: "Här skall spelas" om man, när man träder ut på plan, blir from som ett lamm. Det är där som striden avgöres, det är där på samma ställe, som det gäller att handla, och när man skall utföra en handling gäller det att vara beredd. Erkännas måste att det är en otacksam, ja nästan tröstlös uppgift att slita igenom Östsvenskans många, hårda matcher, men när man en gång ramlat i dyn måste man arbeta för att komma upp, arbeta hårt och intensivt. Det växte en ljus och längtansfylld förhoppning i alla djurgårdshjärtan när laget i våras vann stora segrar, men när det sedan gick och förlorade på grund av slarv och bristande intresse, då var det slut med allvaret. Man får icke skämta med sitt föreningsnamn, därtill är åtminstone Djurgården för gammalt och ärorikt. Stommen, som gjorde Djurgårdens storhetstid, är för länge sedan borta. Från den stunden, då Ragge Wicksell slutade i laget, sjönk standarden och kanske är det Hacko, den siste av den gamla besättningen, som ännu håller skutan uppe. Mätte farkosten få en förständig, arbetsam, diktatorisk redare som följer sin båt i alla farvatten och måtte skutans kapten, i Hemmings skepnad, smitta sina kamrater med det gamla humöret. Om någon ej tål sjön låt honom gå i land och mönstra sedan på de rätta männen.

Ner.

Liv har det också börjat bliva nere i klubblokalen, fastän om det är så idylliskt vet jag just icke. Brottarna och boxarna ha emellertid redan satt igång. Vi vänta i år på att få se hela det gamla boxargardet i aktion. Vi längta efter den lilla filipinern Kalle Smålands

ORIENTERINGEN HAR BÖRJAT.

"Djurgården: orient.-löpn., saml. 9,30 Carl XII:s torg. Ringade Stockholmsbladet, kompass, visselpipa, blyertspenna, ombyte o. matsäck." Så stod det i tidningen lördagen den 12 sept.

Den signal, som vi orienteringslöpare väntat på, längtat efter nu i nära ett år, har alltså ljudit.

Förra året fingo vi blodad tand. En hel del obestridliga framgångar uppnåddes — i främsta rummet budkavlen — och Djurgården skafade sig en framskjuten position bland distriktets orienteringsklubbar. Men kom ihåg att framgång förpliktar. Vi måste i år gå in för orientering med hela vår energi för att i den allt hårdare konkurrensen hävda den erövrade ställningen. Icke en tum får eller skall uppgivas.

För att kunna uppfylla denna goda föresats fordras emellertid till att börja med träning, omedelbart igångsatt, intensiv, målmedveten. Börja redan i dag på det strängaste ransonera tobak och sprit — nota bene, om du ej redan gjort det — tag morgon och kväll hastiga promenader i stadens omgivningar eller improvisera en gymnastikhalvtimme och slut mangan upp vid klubbträningarna. Tänk ständigt på konditionen, ty vid förbundsorienteringen gäller det sekunderna, och även dessförinnan ha vi viktiga tävlingar.

Och framför allt. Håll högt den friska, glada kamratanda och den starka, ambitiösa samhörighetskänsla, som alltid varit rådande i orienteringsgänget och som ha en icke oväsentlig del i de redan vunna framgångarna. *Ingen man sviker, men var och en gör sitt bästa*; låt det bli vår lösen för den stundande säsongen. Då skall resultatet icke heller utebliva.

Att förträningen, detta manifest förutan, på sina håll skötts mönstergillt, därom vittnade den genomgående goda konditionen hos de 15 man, som hörsammat den första kallelsen.

DAMAVDELNINGEN.

I likhet med föregående år kommer avdelningen att lördagen den 7 november anordna en fest å Stallmästaregården för att på ett lämpligt och trevligt sätt inleda en, som man hoppas, ärofull säsong.

Med tanke på föregående års succés med utsålt hus, torde medlemmarna i god tid förse sig med biljetter för att undvika det hemska ödet att bli utestängda från härligheten. Antalet kommer nämligen att begränsas till endast några hundra. Ett förstklassigt kappell är redan engagerat för dansmusiken.

Avdeln:s gymnastikintresserade samlas måndagar och torsdagar klockan halv 8 till övning i Adolf Fredriks folkskola, där eliten av Djurgårdstösorna träffas. Nya deltagare äro hjärtligt välkomna och kunna bereda sig på ett verkligt gott kamratskap.

Under höstens lopp kommer även att anordnas utflykter på söndagarna såsom förträning till vinterns skidloppning.

Ytterligare upplysningar rörande avdelningen lämnas med nöje av styrelsemedlemmarne

Fru Sigrid Sandström, ordf., tel. Söder 964,

Fru Ally Nylund, sekr., tel. Saltsjöbaden 1081,

Fröken Ester Hedjerson, kassör, tel. Saltsjöbaden 129, och

Fru Karin Bollner, tel. Öst. 2760.

Skaran sattes i land vid Hasseludden, varifrån Birre Nylund sträckt banan först uppåt Ormingelandet och sedan ned mot Gustavsvik för att låta den sluta vid Lännersta. I gynnsammaste fall blev den löpta sträckan 13 km., och även om banan, bland Värmdös vittutgrenade vägnät, ej var svårorienterad, så bjöd den dock på ypperlig träning för ben och lungor.

Farten blev hård redan från starten. Vid första kontrollen voro de bästa placeringarna: Nobben, Vestman, Olsson, S. S. och Kalle Lind, ungefär i nämnda ordning, medan Barthel förlorat en del dyrbara minuter genom att välja en väg, som visade sig vara tämligen svårsprungnen.

Vid andra kontrollen ledde Vestman och Olsson med samma tid, en minut bättre än Nobbens. Och sedan kommo omkastningarna på de två följande sträckorna.

Nobben och Kalle Lind funno varandra och hjälptes därefter åt att hålla farten uppe. Deras kondition var ypperlig, och genom säker orientering lade de beslag på de båda tätplatserna. Douglas, tämligen "blå" efter de första sträckornas hårda landsvägslöppning, föll tillbaka i tid. Elvir gjorde en liten felorientering. Slutresultaten blevo:

1) Nordberg 1.18,45; 2) Lind 1.22,10; 3) Olsson 1.25,03; 4) Barthel 1.26,18; 5) Vestman 1.29,37; 6) S. S. Karlsson 1.36,07; 7) Linner 1.40,45.

Grattis, Nobben, till den vackra och välförtjänta segern, den första (men ej sista) du vunnit i orientering. Nästa söndag träffas vi åter.

N:r 15.

ibells

En coul. SKJORTA?

En elegant HALSDUK?

En välsittande KRAGE?

HERREKIPERING A.B. ◉ FLEMINGGATAN 59.

Mot uppvisande av medlemskort erhålles 5 proc. rabatt.

Underkläder

FOTBOLL

VÅR ENDA SEGER ÖVER A. I. K. I ÅR

Folk, som fått för sig att det f. n. måste vara "something rotten" inom Djurgårdens fotboll, har givetvis inte kunnat låta bli att rikta sina hugg även mot reservlagen. De måste naturligtvis vara alldeles åt helsike rakt, den saken är förstås självklar bara man jämför förra årets resultat med de av i år. Ifjol kapade ju Djurgårdens B-, C- och D-lag åt sig segerplatserna i Stockholmsseriens tre högsta klasser, varjämte Juniorlaget tog sitt mästerskap som råge på segerbågaren. Och vad ha de gjort i år? Inte ett förbaskat dugg, säger herr pessimisten och slänger ur sig ett föraktfullt "tvi" åt en 3:dje placering för B-laget, en 5:te för C-laget, en 2:dra för D-laget, en 6:te för E-laget och en trolig 3:dje eller 4:de för juniorerna.

Ha då alla lag skött sig så rysligt illa? Nej, säger den som lärt sig begripa en smula fotboll, inte minst stockholmsserie-sådan. I Stockholmsserien är konkurrensen minst lika mördande som i varje annan fotbolltävling, om inte t. o. m. ett strå vassare, och att där nå de nyss uppräknade platserna kan alltså inte vara bara fy skam. Att göra rekordprestationer varje år är helt enkelt en omöjlighet. Vi skola inte glömma sanningsordet, som säger: ingen är mästare beständigt.

Reserv- och juniorspelare äro värda vår högaktning nu i lika hög grad, som om de nästa år skulle lyckas putsa det fenomenala rekordet av 1924.

Utrymmet i detta begränsade n:r av "Djurgårdaren" tillåter oss inte att närmare ingå på spelare och resultat under den tilländalupna säsongen. Tabellen nedan får tala sitt språk om vad resp. lag utträttat för Djurgården. F. ö. måste en D-lagsspelare här bredvid tala om hur det kändes att vinna säsongens enda seger — och en brakdito ändå — över arvfrienden.

Champis i stället för ättika åt korsfästa Djurgården!

Mr. X.

Stockholmsserien 1925.

Lag	Sp.	V.	O.	F.	mål	P.	Pbn
D. I. F:s B	9	6	1	2	25—7	13	3
D. I. F. C	10	5	0	5	32—19	10	5
D. I. F:s D	9	5	2	2	26—12	12	2
D. I. F. E	8	4	0	4	21—21	8	5
Junior							
And. B	10	9	1	0	47—5	19	1
Slutomg.	7	3	1	3	17—13	7	5

— Hur har det gått i våra matcher mot arvfrienden A. I. K. i år, frågar sig mer än en djurgårdare.
— Ack, inge' vidare, blir det enda svaret.

Då det här skrives (i slutet av den för sitt farliga månljus kända månaden) ha A-lagen inte mötts. B-lagens match blev ingen triumf för någondera lägret. Delad poäng och 1—1 efter en hård match tidigt i våras på Östermalms sandöken. Da'n därpå gick C-laget och dabbade sig hemskt och fruktansvärt genom att ta emot stryk av "Gnagets" C-gång med hela 6—2. Den matchen inger just inte till några efterbetraktelser. Snarare tvärtom.

Tacka vet jag D-laget. Som hemförde vår enda triumf över svarstingarna. Den segern var så välkommen för oss djurgårdare och matchen spelad under så roliga förhållanden att den absolut bör gå till eftervärlden.

Vi infinna oss alltså en halvtimme före matchens början ute på Råsunda. Den förste vi få syn på är Abbe Öijermark, som säger: Inte en grabb mer än jag här, vad menas?

Vi lugna Abbe med att dom kommer väl. Men tiden går. Efter en kvarts timmes väntan komma Kalle Liljekvist, Gerh. Carlsson och Lindqvist. Men det räcker inte till något lag och vi se redan i fjärran de två poängen sväva bort utan att vi kunna göra något för dess infångande.

Ännu en stund och "Ärtan" Karlberg, "Stubben" Litzén och "Ada" Larsson infinna sig. Klockan är nu så pass mycket att matchen skulle börjat för fem minuter sedan men än är laget inte uppe i det erforderliga antalet, 8 man. Och domaren är av den "viktiga" sorten och låter matchen dröja. Och si, så småningom visar sig aldrig för sent kommande Ekberg. Visserligen utan all tillstymmelse till grejor, men i alla fall...

A. I. K. låter oss emellertid låna "prylar" och vi kunna till slut ställa upp. Med 8 man. Och A. I. K. har 11. Hur skall väl det gå?

Vi lägga an på att få försvaret starkt och låter Kalle Liljekvist gå vänsterback bredvid Abbe. I målet står Karlberg. Ekberg dirigerar spelet från centerhalvbacksplatsen. Forwardskedjan består av 2 man.

A. I. K. ligger givetvis över men vårt försvar slår bort allting med stor energi. Spelet står en kvart ännu 0—0 och då rapporteras: "Kalle Kalas" i antågande. ("Kalas" hade kommit ut på "Tranan" för att träna och huvudstupa fått kasta sig i en bil f. v. b. Råsunda.)

Mycket riktigt. "Kalas" uppenbarar sig snart på plan, medförande en på ett skratretande sätt skrudad yngling, som vid närmare undersökning befinnes vara "Slungan", icke alldeles obevandrad i det ädla ping-pong-spelet.

Med 10 man blir det nu vi som ta hand om spelet. "Kalas" får sin vana trogen gå ned på sin v. b.-plats, som Kalle Liljekvist med framgång dittills besatt. Den senare får nu, också sin vana trogen, kila upp som center. Mot slutet av

Östergötlands Enskilda Bank

Solidarisk bank — Grundad 1837.

KONTOR I STOCKHOLM
ARSENALSGATAN 8 D

Tel. linjeväljare. 14561—4. 14571. Börsen: 22988.

VÄSTERLANGGATAN 17

Tel. 22 18

HANTVERKAREGATAN 41

Tel. 33694

BOXNING.

En sektion som visar verklig livaktighet är Boxningssektionen, vars i främsta rummet drivande kraft, hr källarmästare Konte Johnson, gett sig så många som flyger och far på, att den stundande säsongen skall bli något noch nie dagewesenes i D. I. F:s boxningshistoria.

Ett par, tre av mannarna voro i elden redan så tidigt som den 13 sept., då Linnéa hade arrangerat utomhusboxningar vid Aspudden. Årsdebuten blev ganska lyckad för djurgårdarnas vidkommande. Nisse Ramm, fjolårets nyupptäckta slagbjörn, boxade ledigt ut Stenman från Linnéa, och vänsterhandsyrvädret Kalle Johansson-Småland hade en lidelsefull uppgörelse med den inte heller så värst buskablyge Erik Mångelin, Standard. Seger till de kristna. Enda motgången var Wolffs mycket knappa poängnederlag mot europamästaren Selfrid Johansson. Men "lille" Harry och hans vänner kunna trösta sig med, att det ofta var hett om örnen även på "the champion", och att Wolffen alldes säkert kommer igen litet senare. Än är han ju alldes nykomling

halvleken pressa vi hårt. Lasse lyckas placera halvlekens enda mål bakom A. I. K:s målvakt.

Till andra halvleken komma vi ut med nya krafter och föresatser att bärga de två poängen. Men A. I. K. vill visst inte vara med om något dylikt utan pressar på otäckt. Men då Kalle Liljekvist till slut får fart på lädret med adress högra vinkeln (och 2—0) faller "Gnaget" till föga. "Lasse" sätter sedan utan större besvär in ytterligare tre mål och Lindqvist avslutar festen med en 6:a. Slut och 6—0.

Att grabbarna va' glada efteråt,

bland de stora lättviktsgrabbarna, dit han växt upp i sommar, men vänta bara, han blir väl van vid dem också...

Den 20 sept. arrangerade Djurgården liknande utomhusboxningar på Traneberg, vilka i skrivande stund rapporteras såsom mycket lyckade.

Träningen pågår nu i klubblokalen, Döbelnsgatan 97, varje måndag, onsdag och torsdag kl. 7—9 e. m. samt lördag kl. 4—6 e. m. Konte står som vanligt för instruktionen, och finns det några tyngre förmågor som vilja sparra en smula hårdare, så står Nisse Ramm till tjänst så långt hans tid tillåter. F. ö. går Ragge Rosberg där nere och pysslar med boxargrabbar och grejor. Han har ett brinnande intresse, den Ragge.

I december skall Djurgården klämma till med internationella boxningar och det så det viftar om'et. Nisse Ramm har lovat att ha slaghökarna i bästa ordning, ty hans gamle vän Thyge Petersen väntas till Stockholm. "Jag måste klappa om den käre gamle pojken",

säger sig självt. Så nära att behöva släppa segern utan strid och sedan en sådan brakseger! Tack, grabbar. Ni skötte er till allas vår belåtenhet.

Tack vare denna seger svängde de förr så fula målsiffrorna (3—7) över till vår favör och blevo 9—7 i stället. Så nu kunna vi påstå att vi äro bättre än A. I. K. Ända till dess A-lagen mötts, höll jag på att skriva. Men varför inte även efter denna match?

Ja, varför inte?

säger Nisse och ler så hjärtinnerligt gott. Så nog är Thyge välkommen.

En annan sensation vid decembertävlingarna blir lilla babygossen Gurra Magnus' come back. Magnus har gnott värre på sista tiden som sparring åt diverse proffsstorheter, och alla överflödiga fettkilon ha liksom gått upp i rök. Man förstår att han magrat betänkligt, då man erfar att han härom dagen, iklädd ett par av sina allbekanta onämnbare från "storhetstiden", måste göra helt om och två steg framåt innan bralorna behagade följa med i vändningen.

Herrar världsmästare Porath och europamästare Persson torde godhetsfullt darra i sina pantalonger.

Trettondagen ska' vi helga åt klubbmatchen mot Linnéa. I den avgöres praktiskt taget vilken boxningsklubb som skall få rättighet att kalla sig Sveriges bästa. Vi ha alltid dragit kortaste strået, då det gällt den kampen, men den här gången var det väl märkvärdigt om vi inte skulle få vara med på ett hörn. Vad sägs om följande lag nerifrån räknat: Pihl, Dahlberg, Wolff, Gurra Bergman, Kjällander, Gurra Bagarn, Ramm och Gurra Magnus? (Reservation för Wolffs möjligen misslyckade nedpressning i fjädervikt och Gurra Bergmans eventuellt definitiva övergång till krumelurhoppning i det våta.)

Admonition åt ej nämnda: träna för en plats i laget!

Herr Martinsson från Tomelilla och Örnen har även hört sig för angående möjligheterna för en klubbmatch Djurgården—Örnen. Vi ska' hoppas att en sådan kamp mot de trevliga blå söderpojken inte stöter på motstånd från vår sida.

Cip.

B-bb-n.

SPORTARTIKLAR!

För såväl sommar som vinter!

I största sortering!

Endast kvalitetsvaror!

Bröderna SANDSTRÖMS Sportaffär
BIRGER JARLSGATAN 23

VAKTOMBYTTET.

Vid sista ordinarie överstyrelse-sammanträdet förekom bland annat några avsägelser. Den onekliga från föreningens synpunkt mest vägande var herr Ahlströms, som motiverades med att tiden icke numera tillåte honom att ägna föreningen sina tjänster.

Med herr Ahlström förlorar föreningens ledning en betydande kraft. En återblick på hans insats i föreningens verksamhet bör måhända intressera, på samma gång som en dylik sammanställning av vad en medlem uträttat i föreningens tjänst kan tjäna som ett efterföljansvärt exempel.

Hans meritlista ter sig i korthet sålunda:

1906 invald.

1908—1909 ledare för juniorerna och spelare i det av idel berömda fotbollnamn — Nordenskjöld, Frykman, Sandlund m. fl. — bestående och allmänt fruktade B-laget.

1910—11, ofta anlitad reserv i den tidens goda A-lag.

1912—18, spelare i B-laget.

1917—1925, ledamot av nästan alla föreningens sektionsstyrelser, de allra flesta kommittéer inom föreningens verksamhetsområde och överstyrelsen. Initiativtagare under denna tid till bl. a. Svenska Boxningsförbundet.

1920—1925, denna tidnings redaktör samt sist men icke minst föreningens sekreterare.

Ahlströms *andliga* vitalitet har fått sin klaraste belysning i de spirituella och välskrivna uppsatser, som allt som oftast influer i vårt medlemsblad. Särskilt inom de områden, som mest intresserat honom, fotboll, bandy och boxning, ha hans artiklar givit impulser till käckt och framgångsrikt arbete.

Här torde också vara på sin plats att framhålla, det vännen "Ala" mer än mången inom föreningen

arbetat. Det är detta handlande, som på sin tid gjorde föreningen och dess intressen verkligt stora tjänster, som av oss alla ej nog kan uppskattas.

Det är att önska, att hans tid inom ej alltför avlägsen framtid åter måtte kunna tillåta honom att än en gång giva föreningen del av sin förmåga och erfarenhet. Vi säga honom därför ej farväl.

Vid nyssnämnda överstyrelse-sammanträde behandlades ytterligare avsägelser från tvenne styrelsens ledamöter, herrar L. Jönsson och A. Åsberg.

Den senares arbete inom föreningen ligger ju så nära i tiden, att det ej behöver här i detalj utformas.

Hans insats vid nydaningen av allmän idrottssektionen, särskilt dess ynglingaavdelning år 1921, gjorde honom på en gång till en av de mest anlitade kuggarna i vår aktiva ledning.

Vi förvänta, att han, vad tiden lider, såsom den goda kraft och kamrat han är, icke oåterkalleligen framhårdar i sin avsägelse.

Herr Jönssons insats i föreningens arbete, särskilt i fråga om fotbollen, har varit av sådan beskaffenhet, att föreningen är honom vid hans avgång största tack skyldig. Även beträffande honom är väl att hoppas, att han icke i framtiden må undandraga föreningen sitt verksamma stöd.

Expeditionen

i klubblokalen, Döbelsgatan 97, hålles öppen tisdagar och torsdagar mellan 7 och 9 e. m. Telefon Vasa 58 95. Expeditionschef Herr Knut Sandlund

Gamla Djurgårdare.

Ej inbetalt avgift för i år kommer att inom närmaste tiden uttagas på postförskott.

SKIDLÖPARE.

Vintersäsongen stundar med mäsraregården för att på ett lämp-Nordiska spel, då vi djurgårdare få ett länge efterlängt tillfälle att tävla med våra goda vänner norrmän och finnar m. fl. Denna vinter blir ju konkurrensen om möjligt hårdare än vanligt, vilket förpliktar till omsorgsfull träning, och de nu påbörjade orienteringstävlingarna äro en god motion för den mera allvarligare träningen längre fram.

Inom styrelsen ha vi länge tänkt på att få intresset stegrat för längdlöpning och våra äldre längdlöpare med stora namn inom skidlöparevärlden ha en stor mission att fylla genom att intressera de unga att upptaga deras fallna mantel. Vi få ej tappa modet och styrelsen är tacksam för alla uppslag och tankar, som å kommande sammanträden kan komma oss till del. Föreningens gamla säkra budkavlelags segrar kan ej glömmas och sådana pris som Clarence von Rosens vandringspris, Djursholmsstafettens stora silverskål, Framåtpokalen m. fl. bära vittne om gamla säkra lägdrännare, som ej läto slå sig i första taget. Detta förpliktar. Men intresset måste höjas inom allt som rör skidlöpning, varför alla med vaket intresse böra följa avdelningens ställning och förhållanden till andra organisationer. Jag önskar helst ett gott förhållande till varje skidintresserad organisation, men absolut icke genom kryperi och undfallenhet. Vi djurgårdare dyrka vår skididrott för dess egen skull, men då det är nödvändigt, att ekonomin stärkes för skidlöpningens utveckling, måste vi se till att vår förening först och främst erhåller de förmåner, som genom oss skidlöpare kunna tillföras föreningen. Många års erfarenhet har visat, att vi just i detta fall varit något släpphänta. Alltså: "Djurgårdarne för Djurgården."

"Lappen" säljer billigare ännå någon annan:

Skrivmaskiner:

Hushållsmangeln

NY SILVER:

MIX

ROYAL och SMITH PREMIER

RÖKPIPOR engros

MATSILVER - BRICKOR etc.

Adress: Harald Andrén, Slussplan 9, 3 tr. (hiss). Tel. 167 68

ALLMAN IDROTT.

Årets allmänna idrott har gått i otu-rens men dock framgångens tecken. I vilken mån dessa faktorer triumferat skall jag här nedan försöka redogöra för.

Antalet aktiva har i år ytterligare ökats och 20 å 25 deltagare startade i de flesta grenarna i serietävlingarna. 70 seniorer och 45 juniorer ha under året deltagit i klubbtävl., uttagningar etc. Aspiranterna på idrottsmärket äro då ej medräknade.

Matcherna i inomhusidrott.

På vårsidan utkämpade vi två klubbmatcher i inomhushopp, nämligen mot Brandkärens I. F. och Järva I. S. och båda vunnos, den förstn. med 24—20 och den sistn. men 22—18. Brandkärens I. F. är en av de bästa klubbarna i inomhusidrott vilket gör vår seger desto vackrare. Mot Järva I. S. hade vi otur såtillvida som varken Sörländer eller Lagerman, våra bästa stående hoppare, kunde delta. Det såg mörkt ut för oss efter 1:a dagens tävlingar då stående hoppen slutförts och Järva ledde med 16—4. Både Järva och vi trodde att matchen därmed var avgjord till Järvas fördel, men våra gren- och mellanhoppare tappade ej sugen. Snarren, som har ett strålande kamphumör, vann vackra segrar i båda grenarna och på andra och tredje plats i båda grenarna kommo också Djurgårdare. Matchen vanns således av oss, och det var nästan synd om de snopna Järva-pojkarna, som sågo den säkra segern glida ifrån sig.

Svenska Dagbladets stafett.

I början av denna tävling hade vi att kämpa mot en envis otur. Det började med att Snarren måste in på sjukhus för blindtarmen 8 dagar före loppet och ett par dagar senare blev Vestman justerad. På lördagen före meddelades att Frostell blivit kullkörd och skadad i armen och vid samlingen på söndagsmorgonen sjukrapporterades Höglund. Kåberg hade redan tidigare på våren övergivit oss och löpte för Göta. Vi hade således många luckor att fylla, men vi hade goda reserver, vilket framgår av resultatet, som dock givetvis blivit bättre utan ovanstående träkigheter. Till råga på allt misslyckades vår 1:a man, överskattade sina krafter och gick för hårt i bör-

Jag tror mig också ha sparat ett bättre kamratskap under föregående säsong. Låt oss fortsätta och öka detsamma, ty äro vi alla samlade till ett starkt block äro vi en betydande faktor att räkna med, men skingrade genom egoistiska syften bli vi en lekboll för våra avundsmän.

Föreningens trettiofemåriga jubileum inträffar under denna skidsäsong. Låt oss fira det värdigt med stora segrar till den förut så ärofyllda föreningens ära och glädje för föreningens stiftare, medlemmar och beundrare.

Esse.

jan, och växlade bland de sista. Sedan tog det sin tid att komma upp, vilket dock gick undan för undan och redan vid 7:e sträckan lägo vi som 21:a lag. De som löpte därefter bättrade ytterligare på placeringen så att vi trots allt blevo 12:e lag med tiden 1,08,39,3, vilken är 16 sekunder bättre än fjolårets. Att vi under lyckligare omständigheter nått bättre placering framgår av, att vi, enligt Idrottsbladets tidsnoteringar, hade 15 sek. bättre tid än Järva på de 22 sista sträckorna av loppet. Järva blev 9:e lag och slog oss med över en minut!

Juniormästerskapen.

Även före och vid dessa tävlingar hade vi den otrevliga kamraten Oturen att dras med. Faktum är att vi spetsade på icke mindre än 4 mästerskap, nämligen 400 m., stavhopp, spjut och diskus. Harry Carlsson blev dock av sjukdom hindrad att träna under semestern och kunde ej göra sig själv rättvisa på tävlingarna. Han blev 3:e man i sitt heat, utslagen från finalen med blott ett par tiondelar. Fredde, som hade nästan största vinstehansen av samtliga djurgårdare, råkade vid ett hopp i stavhoppstävlingen komma ner så illa i gropen att han fick armen ur led och var därmed borta, ej endast från jun.-mästerskapen, utan för hela året. Sjöstrand, som hade stora chanser att ta hem spjut, råkade några veckor före ut för en svår sträckning i armen, som omöjliggjorde hans deltagande.

De av de våra som lyckades nå placering voro: Harry Andersson 5:e i längd, E. Stenberg och G. Nilsson 3:e resp. 4:e i diskus, samt N. Wester-dahl 4:e i häckl. 110 m. på den goda tiden 17,6.

Distriktmästerskapen.

Här hade vi en manstark trupp med (det gällde ju ett plocka poäng på belöningspriset), som på de flesta händer (och fötter) skötte sig utmärkt. Tråkigt nog fick ej löjtnant Råberg delta i spjut där således en säker 3:e placering gick om intet. Den stora sensationen var här Jahnzons deltagande i slägga och vikt där han, trots att han ej tävlat eller ens tränat på 7 å 8 år, ledigt klarade 2:a placeringarna. I den sistnämnda grenen höll han till och med på att vinna, då han ännu när sista kastet började hade bästa resultatet. Men där fick en annan av de tävlande upp ett kast, som var någon decimeter längre. Herr Jahnzon skall emellertid ha hjärtligt tack för att han hjälpte oss. Våra övriga placeringar voro: 400 m. E. Ekblom 4:e, 110 m. häck, Lindsjö 6:e på tiden 17,4, höjdhopp, densamme 5:e, tresteg, H. Thorell 6:e.

I femkampen deltog Pajsarn och Thorell. Den förstn. blev 4:e på det fina resultatet 2,802 poäng och Thorell blev 7:e med 2,356 poäng.

I tiokampen deltog sama män ehuru med mindre framgång. Thorell blev 8:e på 4,716 poäng och Pajsarn 10:e på 4,301 poäng.

Ett D. M. i maraton hade vi kunnat få om ej Eriksson, vår maratonlöpare, råkat ut för en svårare sträckning i

hålen just som han började komma i form. Det finns ju f. n. ej några förstklassiga maratonlöpare i Sthlm och Eriksson hade säkert, utan ovannämnda malör, gått sin bästa säsong tillmötes. Vilket betydtt under 2,50 på maraton.

På belöningspriset har allm. idrottssektionen i år tagit 32 poäng. Det är ju ej särskilt mycket men jämfört med föreg. års 6 poäng är det ju fint. Nästa år kommer säkert årets siffra att fördubblas.

I nationella och internationella tävlingar har vi också "härjat" en del. Sörländer har tävlat såväl i Hålsingborg, där han vann höjd på 1,80, som i Stockholm på Götas int. där han blev 3:e på samma höjd. Vidare gjorde han en uppmärksam insats i Svenska mästerskapen, där han tillsammans med fem andra högtsträvande ynglingar blev 4:e man på 1,80. Vid militära sävlingar senare samma dag vann han höjdhoppet, även nu på 1,80. Vid samma tävlingar kastade löjtn. Råberg 54,26 i spjut, vilket betydligt överträffar klubbrekordet. Löjtn. Råberg har under året vunnit ett par Stadiontävlingar i spjut samt, som vanligt Linneås oldboystävlingar, samma gren.

Dessutom har Sjöstrand placerat sig ett flertal gånger i spjut. Hans bästa resultat har varit 47,93.

Vid Bankmännens tävl. nådde Stenberg det goda resultatet 35,98 i diskus, samt vid nationella tävl. på Stadion i våras 35,13 i samma gren. Vid Ringens tävl. den 10/6 hade vi ett lag med i stafetten 4×100.

Pojkarna löpte bra men växlade dåligt. Tiden blev 47,8. Vid samma tävl. blevo Lindsjö och Snarren resp. 2:a och 3:e i häckl. 110 m. för juniorer. Vid tävlingar i aug. satte ett lag best. av Harry Eriksson (1,500 på 4,14), Hamner, Carlsson, Ekblom och Hellberg, nytt föreningsrekord i 3,000 m. stafett på tiden 7,54,9.

Till Järva-matchen, serietävlingarna, ungdomsavgdelningen samt K. M. i fem- och tiokamp skall jag återkomma i nästa nummer av bladet.

Den 2 aug. återgäldade Visby I. F. vårt besök i Visby föregående år och ställde upp sina, på ett par undantag när, bästa idrottsmän att utkämpa den 2:a klubbmatchen i allmän idrott mot oss. Matchen, som fick ett alltigenom lyckat förlopp, var ytterst spännande och avgörandet skedde först i sista grenen, stafetten, vilken vanns av oss och därmed segern i matchen. Segern var icke väntad, åtminstone icke av dem som i likhet med underteckn. i Visby veckorna före matchen varit i tillfälle konstatera de stora framsteg som idrotten därstädes gjort. Därtill kom att våra spjutkastare, löjtnant Råberg och Sjöstrand ej kunde delta. Till vår stora glädje uppenbarade sig i stället Sörländer på Traneberg på middagen och därmed var ju höjdhoppsssegern säkrad. Detta var en välbehövlig och ej alls väntad förstärkning. Att beskriva matchen gren för gren skulle taga för stort utrymme och jag vill endast nämna några detaljer. (Forts.)

BRÖDERNA JOHANSONS BOKTRYCKERI

POLHEMSGATAN 22 - Tel. Kh. 35 89

AKTIEBOLAGET KLICHÉ GRAFISK ANSTALT

NORRLANDSGATAN 13 - Tel. 6132

N. A. Hedjerson

Glasmästare - Tavelramsfabrik
Tyska Stallplan 1 - Svartmangatan 24
Tel. 35 36, N. 2733

TILLVERKAR SPEGLAR
LEVERERAR BORDSKIVOR AV GLAS
UTFÖR GLASINSÄTTNINGAR
FÖNSTERPUTSNING O. D.

Filial och Bostad:
Saltsjöbaden - Telefon Saltsjöbaden 129

O. B. ÄR BILLIGAST

på
ELEGANTA och ENKLARE MÖBLER
samt
ALL SLAGS SNICKERIARBETEN.

Djurgårdare erhålla rabatt
Utställning och verkstad: **RENSGATAN 16.**
Telefoner: Norr 260 12, Vasa 167 12

Varje Djurgårdare

som spelar fotboll eller bandy, bör
se till att det material han använder
är den bästa möjliga.

“KÖPINGSS”

artiklar för fotboll och bandyspel
äro de bästa som stå att få.
Namnet borgar för att Ni skola bli
fullt tillfredsställda med dem.

Tårtor o. Bakverk

beställer varje Djurgårdsgosse bäst
från

**HUGO ERICSONS
KONDITORI**
ROSLAGSGATAN 9

Norr 14408

NATIONAL SKODON

Västerlånggatan 10

Tel. 2920.

Bästa inköpskälla av alla slags fotfodral!
Medl. av D. I. F. 10 % rabatt mot uppvisandet
av medlemskort.

Kameror och Kikare
Framkallning, Kopiering
Glasögon, alla modeller.

Varje idrottsman bör använda
SOLGLASÖGON

Boesens

h. av Birger Jarlsg.
och Grevturegatan.
Tel.: 752 46, Norr 72 46.

Djurgårdare rabatt emot medlemskort!

GYMNASTIK FÖR ALLA DJURGÅRDARE!

Sommarens arbete på idrottsplatsen börjar nu lida mot sitt slut. Årstiden är nu så långt framskriden, att utarbetet av naturliga skäl inom kort måste avbrytas. Detta gäller ju i främsta rummet våra allmänna idrottsmän. Fotbollsspelarna måste ju, som bekant, finna sig i att vara verkamma längre in på höstsidan, än vad som är möjligt, njutbart eller ens tillräddigt för den allmänna idrottens utövare. För en stor del (vi vilja tro, att denna del är den större av de djurgårdare det gäller), som omfattat sitt idrottsarbete med intresse och funnit nöje däri, kännes detta avbrott helt säkert som ett tvång. Därför bör det vara en anledning till tillfredsställelse, då det nu beretts möjligheter att efter utesäsongens slut *inomhus* bevara och stärka den under sommaren uppnådda konditionen. Från och med onsdagen den 30 september får nämligen gymnastiksalen i Johannes Brandstation disponeras.

För vilken idrottsman som helst är det en omständighet att beakta, att det för hans kroppsliga befinnande icke är välbetänkt eller nyttigt att helt hastigt klippa av den följd av regelbunden motion, som hans kropp erhållit under sommaren. Motionen, träningen eller vad vi vilja kalla det har övergått till ett behov, och genom dess tillgodoseende har kroppen kommit in i ett välbefinnande, som icke stannat enbart i det rent kroppsliga utan även sträckt sina verkningar till de själsliga områdena. Har du gått upp i din idrott under sommaren på rätta sättet, så skall du helt säkert också finna den stora skillnaden mellan din vigör, kroppsligt såväl som andligt, under denna tid och en vinter tillbringad i s. k. vila. Du har avbrutit din träning, avstängt din kropp från att få ett behov tillfredsställt, på vilket den varit inställd, och resultatet har, om Du vill erkänna det, blivit olust, däsighet och en längtan efter — nästa sommar. Men när så vår och sol äntligen återkomma och ånyo locka till idrottslig lek, då visar det sig oftast, att "viljan är god men köttet svagt". Svårare och förenat med större besvär, än man tänkt sig, är det då att sätta igång på nytt. Orsak: vinterns "vila" har sugit kraften ur din kropp och förtagit en hel del av din energi, och för att nå tillbaka dit, där du befann dig, då föregående period av utarbetet tog slut, måste du börja om från början. Genom att stillheten fått spoliera mycket av vad du förut byggt upp, får du också svårt att i den utsträckning, som föregående sommarens arbete

och dess resultat gävo dig anledning att hoppas, höja nivån av din idrottsliga prestationsförmåga. Medlet emot vinterns tillbakagång och hämmande inverkan på din fortsatta frammarsch borde väl nu framstå så naturligt och lättfattligt som helst: vidmakthåll din kondition under vintern genom motion, genom gymnastik i lämpliga former. Därigenom kan du sedan utan vidare på våren direkt fortsätta på den punkt, där du föregående höst slutade.

I främsta rummet böra därför de allmänna idrottsmännen och fotbollsspelarna begagna sig av möjligheterna i gymnastiksalen. och alldeles särskilt skulle vi till alla de fotbollsspelare, som i främsta linjen skola föra Difs färger, vilja rikta en allvarlig uppmaning att icke försumma den möjlighet, som nu står till buds, att under vintern i konditionshänseende så med alivar och energi rusta sig, att de, då tiden för våromgången i fotboll är inne, åter och på ett för alla sanna djurgårdare önskligt sätt må kunna gripa in i den för Dif så kritiska fotbollssituationen, ty det fotbollslag, som på våren först når fullgod kroppslig kondition, besitter ett avgjort övertag över sina konkurrenter. Konditionen kan och är ofta helt enkelt avgörande för ett lags slutliga placering i en serie. Och chansen för vårt lag i Östsvenskan att äntligen ånyo avancera till den omgivning i vilken vi helst skulle vilja se det, *kan* helt och hållet ligga i en överlägsen kondition på vårsidan. *Grip chansen!*

Alltså, gymnastiken tager sin början onsdagen den 30:e september i Johannes Brandstations gymnastiksal (ingång från Johannesgatan). Tid 8.30—9.30 e. m. Och fortsätter sedan varje onsdag på samma tid. Efter övningarnas slut härlig, tempererad dusch. Såsom ledare kommer hr Edm. Lindmark att fungera, och dessutom kommer ljt Bertil Uggla att hålla ett övervakande öga över det hela.

För att i största möjliga mån undvika att betunga vår förenings ekonomi, upptages en avgift av kr. 2:— per termin av varje deltagare. Denna synnerligen ringa avgift för en så stor sak bör icke kunna avskräcka någon.

Om några ytterligare upplysningar äro önskvärda, så lämnas sådana beredvilligt av hr Nils Carlson, som utom vid övningarna anträffas per telefon 14571 varje dag mellan kl. 1/2 10 och 1/2 4.

R. J.